

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 1082/2020
21.05.2020. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија Звездане Лутовац, председника већа, Јелене Боровац, Драгане Маринковић, Татјане Миљуш и Татјане Матковић Стефановић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., коју заступа пуномоћник Милош Југовић, адвокат из ..., против тужене Националне службе за запошљавање Београд – Филијала Прокупље, ради уплате доприноса, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1865/18 од 25.10.2019. године, у седници одржаној 21.05.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиле, изјављеној против пресуде Вишег суда у Прокупљу Гж 1865/18 од 25.10.2019. године, као изузетно дозвољеној.

ПРЕИНАЧУЈЕ СЕ пресуда Вишег суда у Прокупљу Гж 1865/18 од 25.10.2019. године у делу којим је одбијена жалба тужиле и потврђено решење о трошковима поступка из другог става изреке првостепене пресуде и решење садржано у ставу другом изреке пресуде Основног суда у Прокупљу П 562/2018 од 09.07.2018. године, тако што се обавезује тужена да тужили накнади трошкове првостепеног поступка у износу од 25.500,00 динара, са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате и 12.000,00 динара на име трошкова другостепеног поступка.

ОБАВЕЗУЈЕ СЕ тужена да тужили накнади трошкове ревизијског поступка у износу од 12.000,00 динара у року од 15 дана од дана пријема одлуке.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Прокупљу П 562/2018 од 09.07.2018. године, ставом првим изреке усвојен је тужбени захтев и обавезана тужена да тужили уплати на име мање уплаћених доприноса за пензијско и инвалидско осигурање, надлежном фонду ПИО, а који падају на терет тужене, на износе према пресуди Основног суда у Прокупљу П 298/16 од 28.09.2016. године и то за месец октобар 2015. године, по стопама које буду важиле на дан уплате. Ставом другим изреке одлучено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Вишег суда у Прокупљу Гж 1865/18 од 25.10.2019. године, одбијене су као неосноване жалбе тужене и тужиле и потврђена првостепена пресуда.

Против другостепене пресуде у делу којим је одбијена жалба тужиле и потврђено решење о трошковима поступка из другог става изреке првостепене пресуде,

тужиља је благовремено изјавила ревизију због битних повреда одредаба парничног поступка и погрешне примене материјалног права, позивајући се на одредбу члана 404. Закона о парничном поступку, ради уједначавања судске праксе.

По оцени Врховног касационог суда испуњени су услови за одлучивање о ревизији тужиље, као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11...87/18), због потребе разматрања правних питања и уједначавања судске праксе у вези са правом на накнаду трошкова поступка. Из наведених разлога одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући побијано решење о трошковима поступка у смислу члана 408. у вези члана 420. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија тужиље основана.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. став 2. тачка 2. ЗПП на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Првостепеном пресудом усвојен је у целини тужбени захтев и тужена је обавезана да у корист тужиље изврши уплату тражених доприноса. Одлуку да свака странка сноси своје трошкове поступка, првостепени суд је донео руководећи се разлозима правичности, сматрајући да је тужиља могла у ранијем поступку у којем је остварила новчану накнаду да потражује и доприносе, па иако је тужбени захтев за уплату доприноса основан, направљени су непотребни издаци који превазилазе висину тужбеног захтева. Другостепени суд је одбио жалбу тужиље и потврдио одлуку о трошковима поступка, прихватајући као правилне разлоге првостепеног суда.

По оцени Врховног касационог суда основано се ревизијом указује на погрешну примену материјалног права у делу нижестепених одлука којма је одлучено да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Одредбом члана 153. став 1. ЗПП прописано је да је странка која у целини изгуби парницу дужна да противној странци накнади трошкове, а чланом 154. став 1. тог закона је прописано да ће суд приликом одлучивања који ће се трошкови накнадити странци узети у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице.

Имајући у виду садржину цитираних законских одредаба, као и исход ове парнице, не може се прихватити закључак нижестепених судова да трошкови овог поступка тужиљи нису били потребни. Приликом одлучивања о трошковима парничног поступка, осим у споровима из области породичних односа, суд не води рачуна о разлозима правичности, а такође висина тужбеног захтева ни једном законском одредбом није прописана као основ за недосуђивање трошкова парничног поступка, у ситуацији када је странка успела у спору. Сходно наведеном, Врховни касациони суд је преиначио првостепену и другостепену одлуку у делу о трошковима поступка, применом чланова 153. став 1. и 154. ЗПП, тако што је обавезао тужену да тужиљи накнади трошкове који су били потребни ради вођења парнице у износу од укупно 37.500,00 динара. Тужиљи су признати трошкови за састав тужбе од стране адвоката у износу од 6.000,00 динара, за приступ адвоката на два одржана рочишта у износу од по 7.500,00 динара и једно неодржано рочиште 4.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности одлуке до исплате, као и за састав жалбе на

првостепену одлуку о трошковима поступка износ од 12.000,00 динара, према важећој Тарифи о наградама и накнади трошкова за рад адвоката и све према опредељеном захтеву за накнаду трошкова.

На основу члана 416. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

Тужилца је успела у поступку по ревизији, па јој на основу члана 165. став 2. у вези чланова 153. став 1. и 154. став 2. ЗПП, припадају тражени трошкови за састав ревизије у износу од 12.000,00 динара, према важећој АТ.

**Председник већа – судија
Звездана Лутовац, с.р.**

**За тачност отправака
Управитељ писарнице
Марина Антонић**